

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35Csp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208280
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120208280.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: T. 4, G., o zaplatenie sumy 3.569,59,- eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 394,20 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 394,20 eur od 21.09.2020 do zaplatenia sa zastavuje.

II. Žaloba sa zamietá.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.10.2020 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť 3.569,59 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 18.09.2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.400 EUR a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 EUR. Žalovaná dňa 4.9.2013 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 18.9.2013. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcej z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej jednoznačne vyplýva, že žalovaná vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 25.9.2013 ako vyplýva z predloženého položkového výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Žalobca tiež doplnil, že žalovanej bol poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné

pre výpočet RPMN. V zmluvnej dokumentácii, sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 9.90% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 2400.00 € a výške štandardnej mesačnej splátky 80.00 € bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaná bola oboznámená s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.. Žalovaná suma 3569.59 € pozostáva z: istiny 2348,00 €, poplatkov 40,38 eur štandardného úroku 827,39 € sankčného úroku 353,82 €. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.11.2017 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu.

2. Žalovaná sa k žalobe a k skutkovým tvrdeniam žalobcu v žalobe a v jeho vyjadreniach nevyjadřila.

3. Nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky, súd prvej inštancie na návrh pôvodného žalobcu pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu v prospech Intrum Slovakia s.r.o.

4. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.01.2022 zoberal žalobu v časti o zaplatenie sumy 394,20 eur s príslušným úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Súd rozhodol o čiastočnom zastavení konania v časti o zaplatenie 394,20 eur s príslušným úrokom (výrok I), a to v súlade s § 145ods. 2 Civilného sporového poriadku.

5. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom: žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro č.l. 3, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere č.l. 4, informácia o ročnej RPMN a priemernej RPMN č.l. 5, výpis z bankovej knihy za obdobie od 09/2013 do 08/2020 č.l. 6-12, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet č.l. 13, predžalobná upomienka zo 04.10.2017 č.l. 58, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 02.11.2017 spolu s doručenkou č.l. 59, cenník VÚB č.l. 62-65 a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ a žalovaná ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ uzavreli dňa 18.09.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe žiadosti - návrhu žalovanej a akceptácie návrhu z strany právneho predchodcu žalobcu, v ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úverový rámec vo výške 2.400 eur (tzv. revolvingový úver), a žalovaná sa zaviazala splácať úver v štandardných mesačných splátkach vo výške 80 eur, pri štandardnej úrokovej sadzbe 22,8 % ročne (žiadosť o aktiváciu bankomatky Quatro). Deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci (štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere).

7. Žalovaná podľa prehľadu čerpania čerpala úver prostredníctvom výberov peňažných prostriedkov z bankomatu alebo platbami u obchodníka v celkovej výške 4.607,15 eur (výpis z bankomaty Quatro).

8. Žalovaná podľa prehľadu úhrad zaplatila riadne 44 úhrad v v celkovej výške 3.650 eur, pričom poslednú splátku vo výške 80 eur uhradila dňa 28.06.2017 (výpis z bankomaty Quatro).

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 04.10.2017 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach v sume 240 eur, s upozornením, že ak do 11.10.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 08/2017, bude oprávnený úver predčasne zosplatiť. (predžalobná upomienka, doručenka).

10. Žalobcu následne úver zosplatiť "Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru", zo dňa 02.11.2017 (oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti).

11. Takto zistený skutkový stav, pokiaľ nevyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) tak ako sú uvedené v zátvorkách pri jednotlivých skutkových zisteniach. Všetky skutkové zistenia uvedené v bodoch 6 až 10 sú len reprodukciou obsahu listín, alebo vychádzajú z tvrdení strany, ktoré druhá strana nijako nepopierala.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvou, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z. z. vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu - v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 OZ zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície "slabšej" zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce OZ a v zákone č. 129/2010 Z. z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

14. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení platnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. Nakoľko žaloba bola podaná sa súd za účinnosti § 54a OZ (účinného od 5.12.2018) súd sa musel ex offo zaoberať možným premlčaním pohľadávky. Pred nadobudnutím účinnosti tejto novely dochádzalo v praxi k prípadom, keď si veriteľ uplatnil už premlčanú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na súde, pričom ak dlžník premlčanie nenamietal, súd veriteľovi pohľadávku priznal. Po nadobudnutí účinnosti novely, ktorou bolo doplnené ustanovenie § 54a (od 5.12.2018) už nie je možné vymáhať, t. j. uplatniť si na súde premlčanú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. v rozhodcovskom konaní alebo vymáhať v exekučnom konaní. Zároveň sa táto úprava z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti, vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t. j. na nároky uplatnené nielen dodávateľom ale i spotrebiteľom. Súd z týchto dôvodov skúmal, či uplatnený nárok, resp. jeho časť, nie je premlčaný.

15. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Z citovaného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dodávateľ (veriteľ) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že (1) už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že (2) upozornil spotrebiteľa (dlžníka) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Inými slovami, kým neuplynú oba uvedené časové úseky (tri mesiace od omeškania danej splátky a 15, prípadne viac dní od uvedeného upozornenia), veriteľ nemôže požadovať splnenie celého dlhu. Z prehľadu úhrad úveru bola žalovaná v omeškaní so splátkou splatnou dňa 15.07.2017 v omeškaní viac ako tri mesiace, keď poslednú úhradu realizovala dňa 28.06.2017. Žalobca preukázateľne vyzval žalovanú uhradiť neuhradené splátky úveru. Keďže žalovaná neuhradila dlžné splátky ani v lehote do 11.10.2017 žalobca mohol úver pre nesplnenie zákonných podmienok úver predčasne zosplatniť a toto právo využil dňa 02.11.2017.

21. Súd je s poukazom na § 54a OZ povinný prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. V zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka pritom všeobecne platí, že trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, s dovetkom - ak nie je ďalej ustanovené inak. V nasledujúcom ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je nevyhnutné vo vzťahu k § 101 považovať za špeciálne, vo vete druhej je ale ustanovené, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, pričom nasleduje výslovne odkaz na § 565 Občianskeho zákonníka, začne plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V právnom poriadku pritom platí zásada *lex specialis derogat legi generali*, ktorá znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov - noriem, prednosť má konkrétnejší právny predpis oproti všeobecnejšiemu. Ak teda právny predchodca žalobcu mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.07.2017, začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa omeškania uvedenej splátky (16.07.2017) a uplynula dňa 16.07.2020. Žaloba bola podaná na súde dňa 29.10.2020, teda po márnom uplynutí premlčacej doby zosplatnených splátok, preto súd žalobu v celom rozsahu (po čiastočnom zastavení konania) zamietol (výrok II).

22. Súd na podporu vyššie uvedeného názoru poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/35/2015 zo dňa 25.1.2016 (obdobne aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26CoCsp/2/2020) z ktorého vyplýva, že „citované ustanovenie § 53 ods. 8 OZ stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 OZ, upravuje osobitne § 103 OZ tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 OZ, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Ustanovenie § 103 OZ neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 OZ mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a v súvislosti s uvedeným by začala aj premlčacia doba plynúť až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky). Naopak, § 103 OZ stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu). Odvolací súd len dodáva, že opačný výklad (prezentovaný žalobkyňou), by okrem toho, že nemá oporu v texte príslušných zákonných ustanovení, bol v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, pretože by dodávateľovi poskytoval dlhšiu ako 3 - ročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy (ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach pod stratou ich výhody).“

23. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

25. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. V konaní fakticky plne úspešnej žalovanej (žalobca procesne zavinil čiastočné zastavenie konania, vo zvyšku súd žalobu zamietol) vznikol zásadne nárok na náhradu trov konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C. s. p., o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. musí aj bez návrhu rozhodnúť súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia C. s. p. alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

28. Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C. s. p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C. s. p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C. s. p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

29. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR, pričom v uznesení č. 15 z 9. októbra 2018 prijalo právnu vetu, podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C. s. p., zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

30. Súd potom hoci úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal s odkazom na záver uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015, podľa ktorého ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).